

Oświadczenie w związku z mafijnymi wyrokami

Postępowania karne i rozstrzygnięcia w sprawach [II K 851/18](#) Sądu Rejonowego w Złotorzy, [II K 38/19](#) Sądu Rejonowego w Legnicy, [II K 900/19](#) Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze są nielegalne. Dopuszczono się obrazy przepisów prawa procesowego i obrazy przepisów prawa materialnego oraz naruszenia [Polskiej Karty Praw Ofiary](#).

Były i są to postępowania sfingowane i prowadzone wbrew zasadom praworządności, współzycia społecznego, działania organów państwa i obowiązki przestrzegania prawa oraz przyrodzonej i niezbywalnej godności człowieka.

Czynów z [art. 226 § 1 k.k.](#), [art. 238 k.k.](#), [art. 216 § 1 k.k.](#), [art. 212 § 2 k.k.](#) nie popełniono. Prokuratorzy i sędziowie nie tylko przekroczyli uprawnienia, dopuścili się niewłaściwej kwalifikacji prawnej czynu, ale zaprzeczyli faktom, pomylili ofiarę ze sprawcą.

Wszystkie te zarzuty dotyczą czynów znieważenia funkcjonariusza publicznego podczas wykonywania obowiązków służbowych, znieważenia osoby fizycznej, fałszywego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa i zniesławienia, w związku z jednym i takim samym zdarzeniem, tj. wysłaniem słusznej krytyki za pośrednictwem wiadomości e-mail. Funkcjonariusze nie dogadali się, nie ustalili jednej linii działania.

Pokrzywdzeni sędziowie (**SSR Paweł Siwek**), dopuścili się prowadzenia egzekucji czynność zastępowalnej, określonej w tytule wykonawczym [I C 1062/08](#) ([I Co 3259/08](#), [I Co 441/16](#)) z obrazą przepisów prawa (vide SN [III CZP 23/06](#)), w sposób upokarzający w trybie art. 1050 k.p.c. oraz poplecznictwa i niezasadnego oddalania skarg na przewlekłość postępowania egzekucyjnego z wyłącznej winy organu egzekucyjnego, z naruszeniem zasady [iudex inhabilis](#).

II S 11/16, II S 14/16, [II S 22/16](#), II S 8/17, II S 11/17, II S 16/17, II S 22/17, II S 35/17, II S 41/17, **II S 5/18, II S 6/18, **II S 12/18**, II S 14/18, [II S 16/18](#), **II S 21/18**, II S 22/18, II S 33/18, II S 4/19, **II S 8/19**, **II S 12/19**, [II S 14/19](#), II S 31/19, II S 34/19, II S 8/20, [II S 13/20](#), II S 18/20**

SSO Wojciech Damaszk: **II Cz 222/18, II Cz 260/18, II S 5/18, [II S 12/18](#), [II S 16/18](#), II S 21/18, [II S 8/19](#), II S 12/19, [II S 14/19](#)**

[II Cz 233/17](#), [II Cz 675/17](#)

Niezależnie od naruszenia [art. 5 Polskiej Karty Praw Ofiary](#) (art. 2, art. 31 pkt 1 i 2, art. 32 Konstytucji RP, art. 2 § 1 pkt 3 k.p.k., art. 49 § 1 k.p.k.).

Nie można przerzucać odpowiedzialności za przestępstwo ze sprawcy na ofiarę. Nie można usprawiedliwiać przestępstwa tradycją, kulturą, stereotypami minimalizującymi winę sprawcy.

Dopuszczono się naruszenia warunków odpowiedzialności karnej ([art. 1 § 1 k.k.](#)), w związku z brakiem czynu zabronionego ([art. 115 § 1 k.k.](#)).

[Zachodzi potrzeba](#) uniewinnienia Grzegorza Niedźwieckiego oraz Tadeusza Gała i **umorzenia postępowań z powodu oczywistego braku faktycznych podstaw oskarżenia.**¹

¹ **Nie ma skutku bez przyczyny.**

Niezależnie od faktu, że czynów zarzucanych nie popełniono, to nawet gdyby istniały przesłanki procesów, to zgodnie z celami postępowania karnego, podstawę wszelkich rozstrzygnięć powinny stanowić prawdziwe ustalenia faktyczne, należy ujawnić okoliczności sprzyjające popełnieniu przestępstwa, w szczególności wyjaśnić przyczynę sporu.

Zarzuty z wyżej wskazanych przepisów były niedopuszczalne.

Zważyć należy, co następuje.

Polskie prawo karne jest prawem karnym czynu⁽¹⁾; tak więc tylko czyn może być podstawą odpowiedzialności, a jego brak wyklucza konieczność zastanawiania się nad innymi warunkami ponoszenia odpowiedzialności karnej.

Do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze wpłynął akt oskarżenia asesora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Macieja Boguckiego przeciwko Grzegorzowi Niedźwieckiemu, w którym zarzucono mu, że w dniu 24 lipca 2018 r. w Jeleniej Górze woj. dolnośląskie, znieważył funkcjonariusza publicznego Wiceprezesa Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze SSR Pawła Siwka podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych w ten sposób, że przesłał w formie elektronicznej do różnych podmiotów zawiadomienia o przestępstwach niedopełnienia obowiązków i wymuszeń rozbójniczych wiedząc, że przestępstwa nie popełniono, tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.² i art. 238 k.k.³ w zw. z art. 11 § 2 k.k. Sprawę, z pomocą Sądu Najwyższego ([V KO 86/18](#)), prowadził sędzia Sądu Rejonowego w Złotorii Jacek Kielar ([II K 851/18](#)).

Przyczyną, czyli powodem procesów, jest [upokarzanie Grzegorza Niedźwieckiego](#) przez **dwanaście lat** prowadzeniem egzekucji czynności zastępowalnej sprzecznie z prawem, w trybie niedopuszczalnym (vide SN [III CZP 23/06](#)). Winę za procesy karne, ponosi wyłącznie organ egzekucyjny, czyli inicjator sfingowanych procesów karnych – Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze.

[Zasada niezawisłości sędziowskiej](#) nie może oznaczać dowolności w stosowaniu wykładni prawa, pozostawałoby to bowiem w sprzeczności z konstytucyjną zasadą praworządności.

Należy udzielić odpowiedzi, czy gdyby organ egzekucyjny przestrzegał zasad działania organów państwa i obowiązku przestrzegania prawa, to czy do postępowañ odwoławczych i jakichkolwiek procesów by doszło. Otóż nie doszłoby, ponieważ nie byłoby przyczyny.

Zasada winy – jedna z fundamentalnych zasad współczesnego prawa karnego, zgodnie z którą nie popełnia przestępstwa (ani też wykroczenia) sprawca, któremu nie można przypisać **winy** w czasie czynu. ... W systemie prawa polskiego **zasada winy** jest wyrażona wprost w art. 1 § 3 k.k. i art. 1 § 2 k.w.

² **Wyrok TK P 3/06:**

Rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie oznacza, że od momentu wejścia w życie wyroku niedopuszczalne staje się ściganie zniewagi funkcjonariusza publicznego dokonanej – publicznie lub niepublicznie – wyłącznie „w związku” z jego czynnościami służbowymi, a nie „podczas” wykonywania tych czynności. Utrzymany w mocy zakres kwestionowanego przepisu umożliwia więc ściganie zniewagi dokonanej jedynie „podczas” wykonywania czynności służbowych. Niezbędne będzie podjęcie inicjatywy ustawodawczej, która umożliwi uzgodnienie brzmienia [art. 226 § 1 kk](#) z treścią sentencji niniejszego wyroku.

Uchwała SN I KZP 8/12:

Uzasadnione będzie natomiast pozostawienie poza zakresem ochrony [art. 226 § 1 kk](#) tych wszystkich wydarzeń, które mają miejsce poza czasem wykonywania obowiązków i bez związku z nimi ([uchwała SN z 20 czerwca 2012 r.](#)). Wówczas funkcjonariusz ma te same możliwości prawne w razie znieważenia go, jak każdy inny obywatel, może, zatem wnieść prywatny akt oskarżenia o przestępstwo z art. 216 kk (znieważenie człowieka).

³ *Przesłanie w formie elektronicznej drogą email do różnych podmiotów słusznej krytyki nie zawiera elementu pisma procesowego, zgodnie z [art. 119 § 1 pkt 4 k.p.k.](#) zawierającego datę i podpis Grzegorza Niedźwieckiego. Elementy te są niezbędne do nadania pismu biegu. W razie nieuzupełnienia braków, pismo uznaje się za bezskuteczne ([art. 120 § 2 k.p.k.](#)).*

Kwestię tożsamości znieważenia SSO Wojciech Damaszkowski w dniu 1 grudnia 2017 r. o godz. 20:38 drogą e-mail ([II K 38/19](#) - [art. 216 § 1 k.k.](#)) oraz znieślawnienia prokurator Anny Surowiak ([II K 900/19](#) - [art. 212 § 2 k.k.](#)), która na zlecenie sędziów wysłała ofiarę obstrukcji Grzegorza Niedźwieckiego do psychiatrów i przywłaszczyła cudze mienie w postaci komputera, regulując przepisy dotyczące prowadzenia postępowań z oskarżenia prywatnego. W sprawie z oskarżenia prywatnego (w zakresie art. 212 k.k.) doszło do przypisania odpowiedzialności karnej oskarżonemu wskutek wniesienia skargi przez podmiot który nie był pokrzywdzonym, a zatem nie miał uprawnienia do wniesienia w tym zakresie skargi. W konsekwencji doszło do skazania wobec braku skargi uprawnionego oskarżyciela, w rozumieniu [art. 17 § 1 pkt. 9 k.p.k.](#)

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20kk%20245-18-1.pdf>

Określone w art. 216 k.k. przestępstwo znieważenia jest jednym z czterech czynów zabronionych (w tym znieślawnienia z art. 212 k.k.) ściganych z oskarżenia prywatnego. Wynika z tego, że – poza wyjątkową możliwością objęcia ścigania czynu oskarżeniem publicznym na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego – jego ściganie zastrzeżone jest jako wyłączna domena pokrzywdzonego, który nabywa prawo do wniesienia swojego aktu oskarżenia *ex lege* w chwili popełnienia czynu zabronionego. Na pokrzywdzonym ciąży zatem ciężar udowodnienia popełnienia przestępstwa, ale też decyzja o tym, czy dany sprawca danego czynu w ogóle zostanie postawiony przed sądem. Oznacza to, że ustawodawca uznaje tego typu zachowania za szkodliwe społecznie w takim stopniu, iż kwalifikuje je jako przestępstwa, z drugiej zaś strony nie widzi potrzeby ich ścigania przez oskarżyciela publicznego.

[Art. 496. KPK – Odstąpienie oskarżyciela od oskarżenia](#)

§ 3. Niestawiennictwo oskarżyciela prywatnego i jego pełnomocnika na rozprawie głównej bez usprawiedliwienia uważa się za odstąpienie od oskarżenia.

Zachodzą negatywne przesłanki procesowe.

Sąd Najwyższy wydał w dniu 29 czerwca 2017 r. wyrok, sygn. akt [V KK 85/17](#), uchylający wyroki Sądów obu instancji /.../ na podstawie [art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k.](#) (**brak skargi uprawnionego oskarżyciela**).

Sfingowany wyrok karny pani Joanny Dworzyckiej-Skrobowskiej z dnia 16 października 2019 r. w sprawie [II K 900/19](#) jest nieważny, z kilku przesłanek. Zapadł z obrazą przepisów prawa procesowego i prawa materialnego oraz zasady **nemo iudex in causa sua**.

- Nie było **zawiadomienia o przestępstwie i wniosku o wszczęcie postępowania o czyn z [art. 212 § 2 k.k.](#)**
- Nie było **postanowienia o wszczęciu postępowania o czyn ścigany z oskarżenia prywatnego, bądź postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia o czyn z [art. 212 § 2 k.k.](#)** na podstawie [art. 305 § 1, 2, 3 k.p.k.](#) w zw. z brakiem interesu społecznego w objęciu ściganiem z urzędu tj. o czyn [art. 322 k.p.k.](#)
- Nie **wniesiono prywatnego aktu oskarżenia**.
- Nie **wstąpił prokurator do postępowania wszczętego o czyn ścigany z oskarżenia prywatnego**.
- Nie było **wstąpienia oskarżyciela posiłkowego ubocznego do postępowania**.

<https://sip.lex.pl/procedury/wszczecie-przez-prokuratora-postepowania-w-sprawie-o-czyn-scigany-z-oskarzenia-prywatnego-1610617667>

Oświadczam, że będę składał na podstawie [art. 540 § 1 pkt 2a\) k.p.k.](#) (pominę art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. z formalnych względów – sąd działa w zмовie z prokuraturą) wnioski o obligatoryjne wznowienie nielegalnych postępowań tak długo, aż uszanujecie fakty i prawo.

Skazany nie popełnił czynu, czyn jego nie stanowił przestępstwa i nie podlegał karze.

Sędziowie Sądu Okręgowego w Legnicy, którzy oddalą zasadne wnioski o wznowienie postępowań, będą mieć zarzuty poświadczenia nieprawdy, niedopełnienia obowiązków, poplecznictwa i oszustw sądowych. Będę również otrzymywać faktury VAT z kwotą odpowiedniej sumy pieniężnej jako sposób naprawienia szkody.

Kalkulator dat wyliczył że pomiędzy datą [6 kwietnia 2007 r. \(piątek\)](#) a datą [3 listopada 2020 r. \(wtorek\)](#) jest **4960 dni** co stanowi 13 lat, 6 miesięcy i 27 dni.

[Grzegorz Niedźwiecki „Nil” - 4960 dni](#) represjonowany